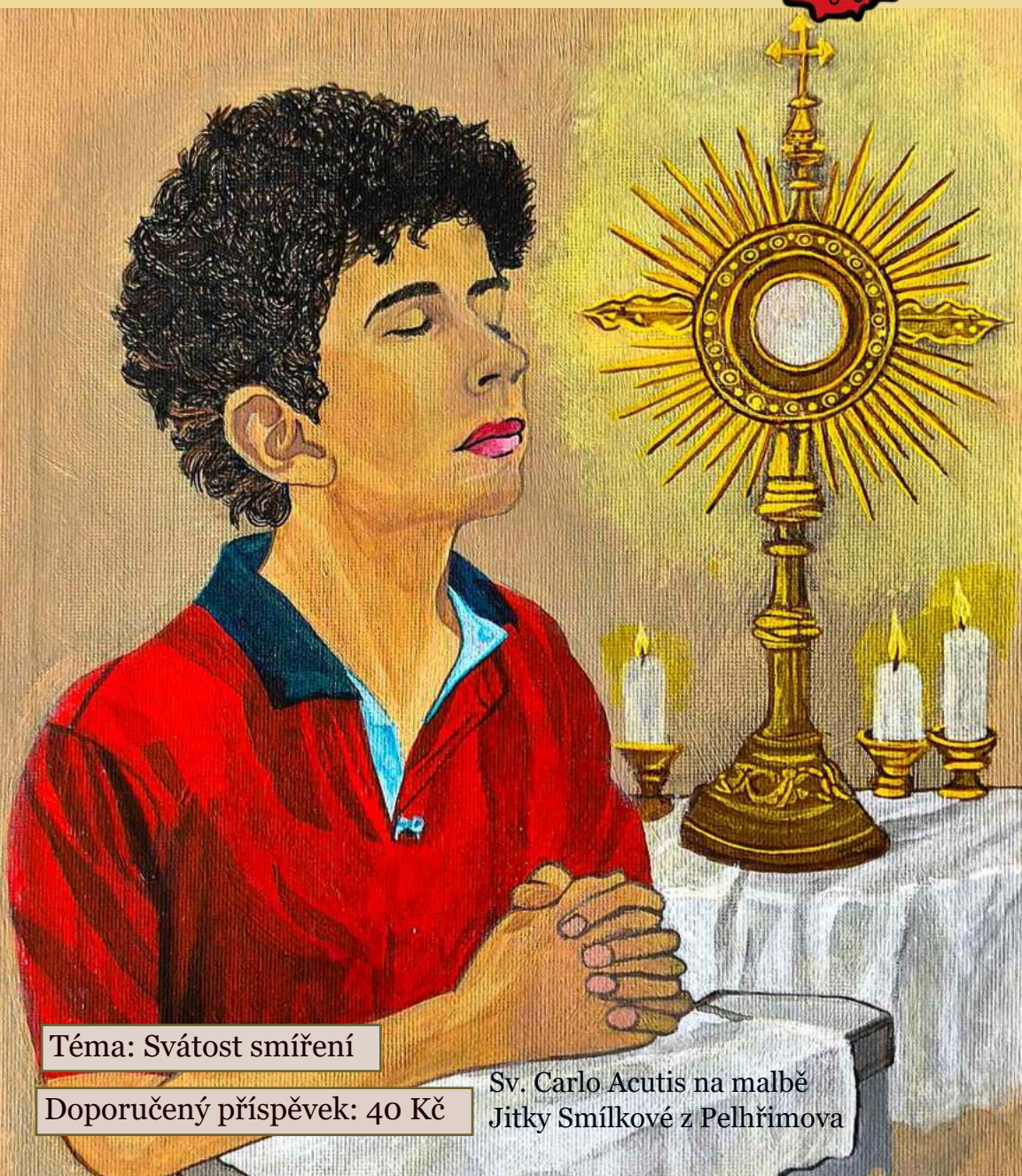

6/26

Na srdci

*(in)formační měsíčník vikariátu
Pelhřimov, regionu F. B. Vaňka*

Téma: Svátost smíření

Doporučený příspěvek: 40 Kč

Sv. Carlo Acutis na malbě
Jitky Smílkové z Pelhřimova

Úcta k Srdci Páně připomíná, že víra je hlavně vztah

Stojíme na prahu léta. Je to doba rozpuku, světla a tepla. Obzvlášť v tomto čase je nám nabízena možnost se zastavit a srovnat svůj životní tep s tepem Kristovým. „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“ (Mt 11, 29). Tato výzva není o slabosti, ale o vnitřní síle. Tichost a pokora Srdce Páně jsou odpovědí na hluk, agresivitu a pýchu, které často ovládají náš veřejný i osobní prostor.

*Měsíc červen je v katolické tradici neodmyslitelně spjat s úctou k **Nejsvětějšímu Srdci Páně**. Zatímco květen patří něžné mariánské úctě, červen nás vede k samotnému jádru křesťanské spirituality – k lásce, která je ochotná se obětovat. V dnešním světě jsme zvyklí vnímat srdce jako pouhý biologický sval ne-bo jako sentimentální symbol zamilovanosti. Úcta k Božskému Srdci nám ale připomíná celistvost lidství i božství Ježíše Krista.*

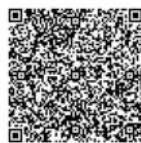
Na obrazech bývá Ježíšovo srdce ovinuté trním a probodené. Je to připomínka, že opravdová láska se nebojí zranění. Nad srdcem často vidíme plamen. Ten symbolizuje stravující vášeň a milosrdenství, které chce proměnit chlad našich vlastních srdcí.

Někdo namítne, že lidová zbožnost v 21. století už nedává smysl, že barokní formy pobožností jsou v naší době přežitkem. Úcta k Srdci Páně nás ale v této neklidné době navrací k jednomu bodu, k podstatě. Připomíná, že víra není jen soubor pravidel, ale hluboký osobní vztah. Přináší naději, že žádná lidská bída není tak velká, aby ji Boží milosrdenství nedokázalo obejmout.

Ať prosba „Ježíši tichý, srdce pokorného, přetvoř naše srdce podle Srdce svého“ není jen zbožnou frází, ale vyjádřením odvahy chtít milovat lidi a svět kolem sebe tak, jak On miluje nás.

Josef Kubů, trvalý jáhen v Černovicích

Na srdci - měsíčník farností vikariátu Pelhřimov. **Příští uzávěrka: 19. června.** Za obsah odpovídá vikář P. Josef Sláčík. Redaktor: Jan Mazanec (775 269 206, mazanec@centrum.cz). Tisk: Rain, Jindřichův Hradec (náklad 600 ks). Registrace: MK ČR E 24463. Přispět lze buď přímo v dotyčném kostele do kasičky nebo v sakristii, dále také na účet farnosti Pelhřimov 620616359/0800 (forma QR platby - viz kód vpravo). Díky za podporu! Archiv čísel najdete na cerekev.cz a farpel.cz.

1. Sv. Justina, mučedníka
2. Sv. Marcelína a Petra, mučedníků
- 4. Slavnost Těla a krve Páně**
6. Sv. Norberta, biskupa
- 7. Desátá neděle v mezidobí**
9. Sv. Efréma Syrského, jáhna a učitele církve
11. Sv. Barnabáše, apoštola
- 12. Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova**
13. Sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve
- 14. Jedenáctá neděle v mezidobí**
15. Sv. Víta, mučedníka
19. Sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa
- 21. Dvanáctá neděle v mezidobí**
- 24. Slavnost narození svatého Jana Křtitele**
27. Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve
- 28. Třináctá neděle v mezidobí**
- 29. Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů**

Z osobností měsíce: sv. Vít

Svatý Vít (latinsky Vitus – „veselý“, „živý“) se narodil okolo r. 290 na Sicílii bohatým pohanským rodičům, ale jeho kojná Crescentia a učitel Modestus ho tajně vychovávali křesťansky. Když vše vyšlo najevo, hoch se odmítl vzdát víry a s oběma zmíněnými osobami utekl do jižní Itálie. Měl jít až do Říma, kde zbavil syna

císaře Diokleciána posedlosti démonem. Když se stále odmítal vzdát své víry, byl na příkaz císaře i s vychovatelem uvržen do kotle s olejem, smůlou a olovem, ale přežil. Poté byl předhozen lvům. Ti mu ale na znamení pokory olizovali nohy. Pak byli všichni tři sťati, Vít zemřel ve 13 letech. Je jedním ze 14 svatých pomocníků. Kuriózní je, že mezi Slovany nahradilo jeho uctívání kult pohanského Svantovíta. Praha se stala r. 929 třetím nejvýznamnějším centrem jeho úcty. Kníže Václav měl získat jeho ramenní kost a dal stavět rotundu sv. Víta (pozdější katedrálu). Vít je patronem herců, cirkusáků (krotitelů), tanečníků a epileptiků (viz tanec svatého Víta), lékárníků, rybářů a houbařů. (hm)

Kalendárium - náš vikaritát

Černovice a okolní farnosti

- 6. 6., 18.00 – Křeč, mše s nedělní platností
- 13. 6., 16.30 – Lidmaňka, 18.00 – Obrataň, mše sv. s nedělní platností
- 28. 6., Obrataň - poutní mše sv. ke cti sv. Petra a Pavla
- 20. 6., 18.00 – Křeč, mše s nedělní platností

Horní Cerekev a okolní farnosti

- 5. 6., 1. pátek H. Cerekev, Počátky 17.00 adorace, zpověď, 18.00 mše
- 6. 6., 17:00 –před kostelem v H. Cerekvi, chvály s Hagios (**plakát**)
- 7. 6., po mši svaté, H. Cerekev – Farní kafe
- 21. 6., poutě k sv. Janu Křtiteli – Počátky, H. Cerekev
- 25. 6., 18.00 - Křemešník, děkovná mše za 10 let kněžství o. Martina + posezení (**pozvánka**)
- 28. 6., mše H. Cerekev – biřmování, po ní zahradní slavnost s o. biskupem Posádem + rozlučka s o. Martinem

Chvojnov a okolní farnosti

- 5. 6., 17.00 – Chvojnov, 1.pátek - adorace, 18.00 – mše svatá
- 14. 6., 8.00 – Chvojnov, 1.svaté přijímání
- 19. 6., 18.00 – Chvojnov, mše svatá pro rodiny s dětmi
- 20. 6., 19.00 – Chvojnov, chvály (**viz plakát**)

Kamenice nad Lipou a okolní farnosti

- 31. 5., 9.30, Kamenici nad Lipou - první sv. přijímání
- 12. 6., 18.00, Kamenice nad Lipou – zasvěcení Srdci Ježíšovu po mši
- 28. 6., pouť ke sv. Janu Křtiteli v Mnichu - mše svatá v 8.00

Pacov a okolní farnosti

- 4. 6., 18.00 – 5. 6.,18.00 – Pacov, 24hodinová adorace
- 6. 6., 8.00 - Zhoř u Pacova - 1. sobota v měsíci, litanie k P. Marii
- 14. 6., 11.00 - Zadní Stráž - poutní mše k sv. Antonínovi
- 24. 6., 18.00 – Stražiště - malá pouť k sv. Janu Křtiteli (pěší poutníci vychází v 15h od fary, za deště doprava autem)
- 28. 6., 11.00 - Stražiště – velká pouť, po mši Vylévání studánek

Pelhřimov, Křemešník

2.6.;9.6.;16.6.;23.6.;30.6., 18.45- Pelhřimov, růženec v učebně na faře
2.6.;9.6.;16.6.;23.6.;30.6., 19.00 – Pelhřimov, modlitba se zpěvy v sále
4.6.;11.6.;18.6.25.6., 18.30 – Pelhřimov, adorace se zpěvy v kostele
4.6.;11.6.;18.6.25.6., 23.00-0.00 – Pelhřimov, Svatá hodina - tichá adoraci (přes sakristii)
4.6.;18.6.; 19.00 – Pelhřimov, farní sál, společenství žen
5. 6., 22.00 – Pelhřimov, modlitby mužů, v sále
6. 6., 7.30 – Pelhřimov, Živá růže – mše v kostele
10.6; 24.6.;– Pelhřimov, biblická hodina na faře
19. - 21. 6.– Pelhřimov, 40hodinová adorace v sále na faře
20. 6., 20.00 – Pelhřimov, modlitba celého růžence
21. 6., 9.00 - Pelhřimov, 1. svaté přijímání, farní kavárna – fara

První svatá přijímání

31. května v 9.30 v Kamenici nad Lipou,
14. června v 7.30 v Rynárci,
8.00 ve Chvojnově
10.45 v Nové Cerekvi
21. června v 9.00 v Pelhřimově

Personalía

Dne 8. června 2026 oslaví 40 let **P. František Žák**, který spravuje farnosti Nová Cerekev a Rynárec, je farním vikářem v Pelhřimově a kaplanem pro mládež našeho vikariátu. Ten zároveň 25. června spolu s **P. Martinem Bráchou** oslaví 10. výročí vysvěcení na kněze. Oběma duchovním děkujeme za jejich službu a vyprošujeme jim do dalších let vše dobré, hodně zdraví a hojnost Božího požehnání.

Výuka náboženství pro 1. a 2. stupeň ZŠ

pravidelné setkávání
s vrstevníky

poznáváme Boha

otevřeno pro všechny

utváření správných postojů
a hodnot

SPOLEČNĚ NA CESTĚ

informace a přihlášky:
www.svcsit.cz

Milí rodiče,

i nadále zůstává Středisko volného času Sít ve spolupráci s farností Pelhřimov nablízku vašim dětem v oblasti křesťanské výchovy. Už nyní se můžete seznámit s rozvrhem kroužků náboženství pro 1.-7. ročník ZŠ.

Letos poprvé jsme vám zaslali pozvánky do navazujících kroužků náboženství, které začnou v týdnu od 21. září 2026.

Pozvánky vám mají o něco ulehčit přihlašování a nabízejí možnost jednoduchého souhlasu, již připravené přihlášky.

Pokud je to alespoň trochu možné, prosíme abyste své děti přihlásili **už během června**. Pokud by v září došlo ke změně, je možné vaše děti i odhlásit. Pomůže nám to s lepším plánováním celého školního roku.

Děkujeme.

Za SVČ Sít Mgr. Martin Běhal

STŘEDISKO VOLNÉHO ČASU SÍŤ
POŘÁDÁ

SÍŤFEST 2026

**zábavné odpoledne
pro rodiny s dětmi**

tentokrát: ve stopách Františka z Assisi

farní zahrada a okolí od 16:00

12. června 2026 Nová Cerekev

**SPOLEČNÉ
SETKÁNÍ**

**OPÉKÁNÍ VLASTNÍCH
ŠPEKÁČKŮ**

**HRAVÉ A SOUTĚŽNÍ
ODPOLEDNE**

**MŠE SV. PRO
RODINY S DĚTMI
OD 18:00**

**BAVÍ TĚ NĚCO,
CO CHCEŠ PŘEDÁVAT DĚTEM?
POJĎ TO DĚLAT S NÁMI.**

VE STŘEDISKU VOLNÉHO ČASU SÍŤ

**AKTUÁLNĚ HLEDÁME VEDOUCÍ/ASISTENTY
ZÁJMOVÝCH KROUŽKŮ**

KROUŽKY PROBÍHAJÍ 1x - 2x TÝDNĚ

ZÍSKÁŠ:

PROSTOR PRO SVÉ NÁPADY
SMYSLUPLNOU PRÁCI
PEDAGOGICKOU PRAXI
PRÁCI NA DPP

POŽADUJEME:

TRESTNÍ BEZÚHONNOST
SPOLEHLIVOST,
KLADNÝ VZTAH K DĚTEM
ZODPOVĚDNOST
MINIMÁLNÍ VĚK: 18 LET
(ASISTENT: 16 LET)

HUDBA, ZPĚV

SPORT

TVOŘENÍ

TVŮJ NÁPAD

PRACOVISTĚ PELHŘIMOV

kontakt 774 950 224/martin.behal@svcsit.cz

Matice Křemešnická o.p.s.

Vás zve na

KŘEMEŠNICKÉ LÉTO 2026

Kostel Nejsvětější Trojice na Křemešníku

Pá 3.7. v 18h **P. Mgr. Jaromír Stehlík**

bohoslužba a přednáška „Proč Desatero dnes“

Pá 10.7. v 18h **P. Bc. et Bc. Josef Převor SDB**

bohoslužba a přednáška „Skrze víru a odpouštění k vnitřní svobodě“

Čt 16.7.- Ne 19.7. **divadelní představení Tereza**

Vstupenky v prodeji online na stránkách Matice Křemešnické

Pá 31.7. v 18h **P. ThLic. Josef Prokeš**

bohoslužba a přednáška „Jak žít společně a viditelně víru v dnešním světě“

Pá 7.8. v 18h **P. Mgr. Václav Vacek**

bohoslužba a přednáška „Jak si pěstovat odvahu“

Pá 14.8. v 18h **koncert Pavla Helana**

Vstupenky v prodeji online na stránkách Matice Křemešnické

Pá 21.8. v 18h **koncert skupiny Řekni Všem**

Vstupné dobrovolné

So 19.9. v 18h **P. Mgr. Marián Pospěcha**

bohoslužba a přednáška „Víra v životě, život ve víře“

Pá 2.10. v 19h **koncert Hradišťan & Jiří Pavlica**

Vstupenky v prodeji online na stránkách Matice Křemešnické

Prodej vstupenek:

HRADIŠŤAN

& Jiří Pavlica

Jiří
Pavlica
Hradišťan

www.hradistan.cz

KONCERT

v kostele Nejsvětější Trojice
na Křemešníku

pořádá
Matice křemešnická o.p.s.

2.10.
19:00

vstupenky

Matice Křemešnická o.p.s.

ve spolupráci

s Divadlem na Vinohradech

Kdybych lásku neměl, nic mi to
neprospěje. Láska... v ní je všechno.

Lenka Lagronová

Terezka

Režie: Radovan Lipus

Karolína Knězů
Nad'a Konvalinková
Vendulka Křížová
Barbora Poláchová
Šárka Krausová
Tomáš Dastlík
Alexandra Tomanová

Uvádíme v areálu kostela Nejsvětější Trojice na Křemešníku

Časy představení

Čt 16.7. ve 20h

Pá 17.7. v 16h a ve 20h

So 18.7. v 16h a ve 20h

Ne 19.7. ve 14h

Večer chval ve Chvojnově

20/6/26
19.00
farní kostel

přímlovná
modlitba

svátost
smíření

„Nebojte se lidí. Nic není tak tajného, že by to nebylo odhaleno, a nic skrytého, že by to nebylo poznáno. Co vám říkám ve tmě, povězte na světle, a co se vám šeptá do ucha, hlásejte ze střech!“

Mt 10,26-27

 [farnost_chvojnov](#)

Zájezd Bratislava – Nitra – Topoľčianky – Marianka

Farní úrad Božejov

vás srdečně zve na třídní zájezd, během kterého navštívíme:

- Bratislavu
- starobylou Nitru
- Topoľčianky (letní sídlo prezidentů T. G. Masaryka a E. Beneše)
- Marianku (významné poutní místo nedaleko Bratislavy)

Termín: 20.-22. července

Cena: 3700 Kč

- v ní je zahrnuto:

doprava, ubytování s polopenzí, vstup do zámku v Topoľčiankach

Přihlášky: paní Lenka Šeniglová, tel.: 776 015 002

Letní byt „napůl Slováčka“: Masaryk a jeho Topolčianky

Věděli jste, že první československý prezident T. G. Masaryk o sobě mluvil jako o „napůl Slováčkovi“? Jeho otec pocházel z Kopčan a sám Masaryk mluvil slovensky až do konce života. Není proto divu, že si za své letní sídlo vybral právě slovenský zámek v Topolčiankách.

Deset let v „místě, kde se nic neděje“

Mezi lety 1923 a 1933 se Topolčianky staly neoficiálním hlavním městem republiky. Masaryk tu hostil krále, diplomaty i vdovu po americkém prezidentu Wilsonovi. Spisovatel Karel Čapek, který zde sepisoval slavné Hovory s T. G. M., si místo pochvaloval hlavně proto, že se tu „nic neděje“ – což byl ideální klid pro tvorbu i prezidentův odpočinek.

Modernizace s úctou k historii

Kvůli prezidentovi se muselo stavět. Zámek dostal nová patra pro hosty, ale architekt Michal Milan Harminec je navrhl tak citlivě, že dodnes nepoznáte, co je původní renesance a co moderní přístavba. Masaryk sem také nechal zavést první telefon, aby mohl být v neustálém kontaktu s Pražským hradem.

Stopy, které zůstaly

Masarykův odkaz v obci dodnes připomíná:

Zvon ve věži: Sedmsetkilový zvon v kostele sv. Kateřiny, který darovalo ministerstvo zemědělství.

Anglický park: Místo, kde vznikaly nejslavnější literární rozhovory naší historie.

Osud kaple: Zámecká kaple sloužila věřícím i za prezidenta Gottwalda. Až po jeho smrti v roce 1953 ji komunisté přeměnili na sklad a vzácné obrazy musely být přeneseny do místního kostela.

Ačkoli se časy změnilly a prezidenti se v Topolčiankách střídali až do roku 1957, Masarykův „slovenský domov“ zůstává nejsilnější kapitolou v historii tohoto místa.

P. Karol Gottschalk Lovaš

SETKÁNÍ ŽEN
Ženy ženám

ZNOVU ZROZENÁ

KDO JE V KRISTU, JE NOVÉ STVOŘENÍ.
CO JE STARÉ, POMINULO, HLE, JE TU NOVÉ!

2.KORINTSKÝM 5,17

SOBOTA 13.6.2026, 9:30
KD HŘÍŠICE

▶ CHVÁLY	▶ SLOVO	▶ MŠE SVATÁ
▶ ŽENY ŽENÁM INTRO	▶ SVĚDECTVÍ	▶ OBČERSTVENÍ
▶ SVÁTOST SMÍŘENÍ	▶ MODLITBA	▶ PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

PŘIHLAŠOVÁNÍ
DO 31.5.2026

V PŘÍPADĚ DOTAZŮ KONTAKTUJTE: SETKANI.ZENYZENAM@GMAIL.COM

Farnost Veselá pořádá
pouť do Kostelního Vydří
k Panně Marii Karmelské

- sobota 18. 7. (mše v 17.00)

přihlášky: do 14. 6. - tel: 608 069 206 (J. Mazancová)

odjezdy autobusu: Nový Rychnov 15.45
Horní Cerekev 16.00
Veselá 16.10
Počátky 16.20
Žirovnice 16.25

cena asi 200-250 Kč
dle počtu účastníků

Modlitební triduum Modliteb matek

26. – 28. června 2026

Pro všechny, kteří chtějí prožít společnou modlitbu a být duchovně celosvětově spojeni a vedeni konkrétním Božím slovem a úmyslem daného dne.

kostel sv. Michaela Pacov

PÁ 26. června

Mše sv. 18.00

Triduum 18.40

kostel sv. Jana Křtitele

Velká Chyška

SO 27. června

Mše sv. 18.00

Triduum 18.40

kostel sv. Michaela Pacov

NE 28. června

Mše sv. 9.30

Triduum 10.30

- *V pátek se postíme a odprošujeme za svoje hříchy.
Přísluví 21, 2–4*
- *Když v pátek prosíme za odpuštění svých hříchů, budeme mít v sobotu sílu odpustit a prosit o obrácení těch, kdo nám ublížili.
Petrův 3, 8–9*
- *V neděli se můžeme radovat, chválit Pána a děkovat mu.
Žalm 40, 2–6*

Trio Aperto

V Opatovském kostele

Sobota - 27.6. 2026

18:00

Dechový soubor ve složení

Barbora Šteflová - hoboje, Jan Charfreitag - klarinet

a Pavel Horák - fagot

**přednese výběr repertoáru od baroka,
až po populární písně Jaroslava Ježka.**

SPOLČO HAGIOS ZVE NA

VEČER CHVAL

pod žitým nebem

VŠECHNO TVOŘÍŠ NOVÉ

"Hle činím všechno nové."
(Zj 21,5)

SOBOTA 6.6.2026

17:00

Prostranství před kostelem
Zvěstování Páně v Horní Cerekvi

 Hagios

 hagios_cz

Kurzy Alfa

Přijďte hledat odpovědi..

Proč tu vlastně jsem?
Má život vůbec nějaký smysl?
Jde v životě ještě o víc?

Začínáme 9. září 2026.

Končit budeme 25. listopadu.

Každou středu od 18 do 21 hodin.

Fara Pelhřimov.

Součástí kurzů je i sobota s Duchem
svatým, kterou spolu prožijeme 17. října.

- neformální, zábavné a přátelské prostředí
- společná večeře
- krátká přednáška
- setkání ve skupinkách

Přihlášky do 23. srpna
v sakristii kostela
sv. Bartoloměje v
Pelhřimově nebo na tel.:

728 857 527

Zde můžete také zjistit
podrobnější informace.
Kurzy jsou zdarma.

Tři svědectví absolventů předešlých kurzů Alfa

Jsem člověk na cestě a jedno z nejkrásnějších zastavení mého duchovního putování bylo setkávání se s lidmi z kurzu Alfa. Hned na začátku se nám podařilo vytvořit přátelskou, až rodinnou atmosféru. Společné večere, domácí koláče ke kávě a zpívání s kytarou – to všechno přispělo k příjemnému pocitu sounáležitosti a otevřenosti.

Moc bych chtěla poděkovat organizátorům, Leoně a Jirkovi, za perfektní servis a skvělou atmosféru, kterou dokázali vytvořit. Jejich výběr přednášejících byl opravdu inspirativní a každé setkání bylo jedinečné, plné motivujícího zamyšlení.

Věřit je krásné a osvobozující. Uvědomění si, že na mé cestě mě neustále doprovází Bůh, mne dělá šťastnějším a naplňuje mne smyslem. Tato zkušenost mi ukázala, jak důležité je mít kolem sebe lidi, kteří sdílí podobné hodnoty a hledají cestu k duchovnímu růstu.

Tímto kurzem jsem získala nejen nové poznatky, ale i krásná přátelství, která mě i nadále obohacují. Těším se na další společná setkání a na to, kam mě má cesta zavede.

Iveta

Ještě v roce 2024 jsme si nedovedli představit, že bychom dokázali být každý týden 3 hodiny mimo domov a nedokázali jsme si to představit ani v létě 2025, kdy jsme odpověděli na pozvání se kurzu zúčastnit. Ale Pán si nás každého zve ve správný čas a my od něj dostali ten dar a tu možnost je kurzu plně zúčastnit.

Do kurzu jsme nevstupovali s žádnými očekáváními, protože jsme si nedokázali představit, co nám takové společenství může přinést. Nakonec jsme se každý týden moc těšili na všechny, které znovu potkáme, i na nová témata, která otevřeme.

Jsme "smíšený" pár - jeden z nás byl ve víře vychovávaný a druhý je konvertita. To společné objevování a upevňování základů víry bylo velmi obohacující pro oba, najednou se před námi v běžných rozhovorech objevovala témata, která by nás dříve nenapadla a na která si člověk hledající víru už možná odpověděl, ale člověk ve víře vychovávaný ne. Velmi silným zážitkem pro nás byla sobota s Duchem Svatým.

V průběhu kurzu jsme řešili nehodu syna a určitě nebylo náhodou, že se to stalo právě tehdy - ta zkušenost podpory, modlitby a zájmu byla

nepopsatelná. Za sebe můžeme kurz Alfa spolu s moderátory manžely Smrčkovými doporučit bez výjimky všem, ať cestu k Pánu teprve hledají, ať s Pánem vyrostli nebo si k němu cestu v průběhu života už našli, každého kurz dokáže obohatit, stačí jen mít otevřené srdce.

Pokud cítíte, že vás Pan do kurzu volá, nechte ho působit a odevzdejte mu i všechna svoje „proč ne“, On se postará. **Martin a Petra**

Asi před třemi lety jsem uvěřila, byla jsem hladová po Božím Slově, četla jsem o Bohu, poslouchala kázání, přednášky i svědectví. Hledala jsem Boha, toužila Ho poznat, slyšet Jeho hlas, zažít Boží přítomnost. Snažila jsem se patřit Bohu, jenže jak píše Jan 8:47 „Kdo je z Boha, slyší Boží řeč. Vy proto neslyšíte, že z Boha nejste.“ A já měla pocit, že neslyším ... A nechtěla jsem se s tím smířit.

Dostala jsem několik pozvání na Alfou, ale vždy přišly pochybnosti. Je to pro mě? Posune mě to blíže k Bohu? A tak jsem váhala, ale nakonec jsem po termínu zvedla telefon a nechala se zapsat. Seděla jsem na první přednášce plná očekávání, ale i strachu, protože se nerada bavím s lidmi, které neznám. Po prvním setkání mi můj mozek a moje nezkrotná duše radily: „Už tam nejezdí.“ Vnitřní boj mého ega započal. Ale Duch Svatý je nejlepší učitel, před očmi mi zjevoval jeden verš za druhým: „Nesud', abys nebyla souzená. Moudrost shůry je čistá, mírumilovná, ohleduplná... Bratři, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi.“

A tak jsem pokračovala s tím, že chci být jen tichým pozorovatelem, ale pro mě, celoživotního kritika, to byl nezvládnutelný úkol. Duch Svatý mě dobře zná. Jak plynula další setkání, bylo pro mě jednodušší se otevřít - a pak najednou... Alfa pro mě znamenala požehnaný čas naplněný radostí, trpělivostí, laskavostí a respektováním jednoho druhým, čas inspirace, nových přátelství. Uvědomila jsem si, jak se Alfa dotkla mého srdce. Probíraná témata a získávání nových znalostí, informací nebylo pro mě najednou to nejdůležitější. Pochopila jsem, že poznání Boha nejsou jen informace, ale jde důvěrný vztah, který se musí budovat. A Duch Svatý mě to učil právě na naší různorodé skupince. Seznámili jsme se a obohacovali se, sblížili jsme se a nechtěli se rozloučit.

Děkuji celému týmu Alfy, manželům Bulantovým (průvodcům mé skupinky), ženám, které se staraly o pohoštění, i všem účastníkům kurzu. Bylo mi s vámi moc dobře. **Iva**

V Rakousku jsme zavítali do Maria Taferl a Mariazell

Dne 8. května se zúčastnili poutě do Rakouska, do baziliky Maria Taferl a Mariazell. Už v autobuse došlo k milému setkání se známými z ostatních farností. Cesta nám ubíhala rychle - s Boží pomocí a s doprovodem dvou kněží: otcem Václavem Šikou a otcem Petrem Konopíkem.

Po příjezdu do Maria Taferl jsme se pomodlili v boční kapli a zazpívali písně k matce Boží Panně Marii naší krásnou češtinou. Po malé zastávce jsme pokračovali do Mariazell. Ve 14 hodin jsme měli mši svatou v bazilice - česky. Za doprovodu hudebních nástrojů trubky, kytary a zpěvu.

Po skončení jsme šli na křížovou cestu s otcem Václavem, při které jsme stoupali pomalu až do nebe, za deště, ale nic nám to nevadilo. Byl to krásný požehnaný den se vzpomínkami na duchovní zážitky i krásnou přírodu.

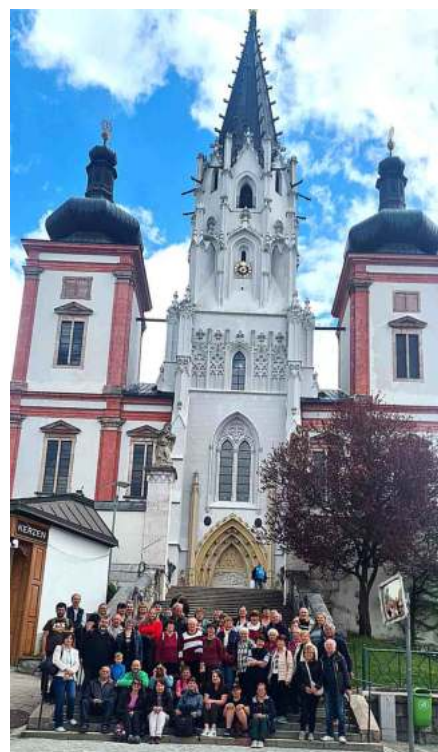
M. K.

Když jsem byla malá, jezdili jsme celá rodina na pouť na Svatou Horu. Od té doby jsem nikde nebyla. A proto, když náš pan farář ohlásil pouť do Mariazell, hned jsem řekla „ano“. A to ano se vyplatilo. Byl to totiž balzám pro duši. Cítila jsem blízkost Panny Marie a pořád to ve mně doznívá. Děkuji Bohu, že jsem tam mohla být.

Marie Maryšková

Chvojnovské farní víkendovce přálo počasí

Třetí dubnový víkend patřil na chvojnovské faře opět dětem, které se sešly na společné víkendovce. Setkání jsme zahájili páteční mší svatou, při níž jsme svěřili celý program do Božích rukou. Počasí nám po celou dobu přálo, díky čemuž jsme většinu času trávili venku hraním nejruznějších běhacích her. Během sobotního odpoledne jsme si vytvořili krásné ptáčky z bavlnek, kterými jsme si jaro donesli až do našich domovů. K jídlu nechyběly tradiční párky se sekanou a výborná snídaně.

Domů jsme se vraceli sice unavení, ale plní krásných vzpomínek a těšení na letní tábor, kde budeme opět pohromadě spolu s dalšími účastníky zažívat legraci a dobrodružství.

Eliška Kostková

Foto: Aneta Prokopová

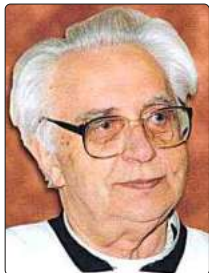

Otec Dominik Valanmanal v Pelhřimově - 14. - 16. 5.

Jidáš udělal, co bylo třeba, ale neuvěřil v odpuštění

P. Ladislav Simajchl, který mimo jiné působil také v nedalekých Panských Dubenkách, je autorem řady praktických a čtivých brožur k důležitým tématům. Vydávalo je průběžně nakladatelství Fatym. Jedna z nich se dotýká také svátosti smíření, tedy zpovědi.

Jak se správně zpovídat? – „Nejlépe nijak“ – soudí někteří a mají proti zpovídaní mnoho výhrad a ještě víc nechuti. – „Proč mám ve zpovědnici odříkávat knězi – člověku jako já, – kdejaký hloupý nápad, kdejaké šlápnutí vedle? Já při tom neprožívám žádnou lítost, ale zato spíš trapnost.“

Bída je, když si to tak jen myslíš a neřekneš to nahlas a knězi. Kněz by ti mohl odpovědět, že takovéhle zpovídaní by bylo opravdu trapné.

Řekl by ti, že z kdejaké maličkosti se zpovídat nemusíš. Řekl by ti, že i mimo svátost pokání můžeme Bohu vyznávat svá provinění (např. při večerním zpytování svědomí, při kajícím úkonu na začátku mše, při společné kající pobožnosti) – a když jich litujeme z lásky k Bohu a odvrátíme se od nich, Bůh nám naše viny promíjí.

Ale řekl by ti také, že tím svátostná zpověď knězi přesto neztrácí smysl. Nejen u těžkých hříchů – tam církev povinnost zpovědi ukládá. Ale osobní zpověď má smysl i tam, kde přímo povinná není, kde člověk zápolí s obvyklým mračnem špatných myšlenek, sobectví, pýchy a kdejakých pokušení.

Rozuměj tedy: vykonat svátostnou zpověď je katolický křesťan povinen jen tehdy, když těžce zhřešil. To se u normálního člověka tak často nestane, ba myslím, že u mnoha křesťanů se to nestane za celý život.

Ale i tak je osobní zpověď jasným projevem – viditelným znamením – odvrácení od hříšných návyků, projevem upřímné vůle k napravení. Kněz tu má příležitost k duchovnímu vedení a formaci charakteru.

Jak často chodit k takové zpovědi ze zbožnosti?

Nejlépe pravidelně měsíčně. Lékaři objevili užitečnost pravidelných

Jedna z nejsilnějších scén filmu The Mission - kapitán Mendoza (Robert de Niro) s sebou jako symbol svého provinění táhne síť se zbraněmi, přivázanou napevno k tělu silnými lany. Dává se všanc Indiánům, proti nimž se provinil. A oni z něj tuto zátěž odříznou.

prohlídek. Církev to zná a dávno už praktikuje v této zpovědi ze zbožnosti.

Ovšem pro dobré duchovní vedení ve zpovědi je jeden předpoklad: zvol si moudrého stálého zpovědníka, který tě pozná a může tě soustavně vést. A nezapomeň, že svátostné rozhřešení je stejně platné od každého kněze, jen když přicházíš s upřímnou lítostí a dobrou vůlí chtít se polepšit.

Jsou také společné kající pobožnosti, při nichž kněz může za určitých mimořádných okolností udělit i rozhřešení, ale sebelepší společné formy kající pobožnosti nemohou nahradit osobní vyznání, osobní rozhovor kněze s kajícím, osobní přijetí rozhřešení. Společné kající pobožnosti jsou však výbornou přípravou, dispozicí na osobní svatou zpověď.

Jak se tedy osobní zpověď koná?

Doma jsme se snažili zpytovat své svědomí, poznat své hříchy. Litovali jsme jich, rozhodli se napravit, začít znovu a lépe. Teď přistupujeme ke

zповědnici s důvěrou v Boží dobrotu a v Boží odpuštění. Není tak samozřejmé přijmout odpuštění a sám si odpustit. Vzpomeň na Jidáše: Svůj hřích doznal – veřejně se z něj vyznal, litoval ho opravdově. A proč přesto zůstal zoufalcem? Neuvěřil, že mu Pán odpustí, neodpustil si sám.

Ještě jedno odpuštění je zapotřebí, než vstoupíš do zповědnice: musíš odpustit druhým, těm, kteří se provinili na tobě. Musíš, říkám. Tuto podmínku nám připomíná Otčenáš, kdykoliv se jej modlíme. Musíš překonat pocit, že druhý je tvůj nepřítel. Musíš překonat nenávist a touhu po pomstě, svou uraženou samolibost. Kdybys neodpustil, postaví se neodpuštěná vina mezi tebe a Otce, uzavře tvé prosbě o odpuštění přístup k Bohu.

Ale je v lidských silách odpustit násilníkovi, který ti ubližuje a ještě se ti posmívá? – Je to možné, ale jen tehdy, když si uvědomíš, že je chudák. Že pravý chudák nejsi ty, ale ten, kdo ti ublížil.

Ve zповědnici vynech úvodní: „já bídny hříšník...” a místo toho se krátce představ, jestli tě kněz nezná. Ne jménem, ale situací: „Je mi 20 let, svobodný, mám známost. Naposledy jsem se zповídal tehdy a tehdy, měl jsem to a to předsevzetí a tak a tak se mi v něm dařilo – nedařilo.“ Nebud’ rozvláčný. Pověz stručně a jasně své povahové chyby, zlovyky, hříchy, vše, co se mi zdá důležité. Není třeba úzkostlivě vypočítávat kdejakou chybičku – vždyť Bůh je vševědoucí, zná tě dobře. Neodříkávej slova zповědního zrcadla – to je všeobecné – ty mluv o svém životě. Přiznej otevřeně, co ti tvé svědomí vytýká.

Nebud’ úzkostlivý. To nejdůležitější k odpuštění není, co děláš ty, ale co udělal Pán Ježíš. A nebud’ ustaraný: rozhodující moment ve zповědnici nejsou slova tvá, ale slova kněžského rozhřešení. Ta ti dávají vědomí, že vina a hřích jsou zahlazeny.

Pamatuj si: kdo se dobře vyzpovídat chce, ten se také dobře vyzpovídá. Při obvyklé zповědi ze zbožnosti, kde se vyznáváme jen ze zběžných provinění, je dobře soustředit se na jednu věc, která tě nejvíc mrzí, na svou hlavní chybu, a to ostatní zahrnout do aktu lítosti.

A po rozhřešení, při opuštění zповědnice? Poneseme si radost z velkého zážitku setkání s otcovskou dobrotou Boží. Svátost smíření je dar vzkříšeného Krista. Kdo si toto uvědomí, ten tuto svátost přijímá vděčně a rád.

P. Ladislav Simajchl (z www.fatym.com)

Krize svátosti smíření? Jaké jsou její okolnosti

Otec přijímá marnotratného syna s otevřenou náručí. Přijme i každého z nás, pokud se k němu vrátíme s upřímnou lítostí. Jak nám k tomuto návratu pomáhá svátost smíření?

Často když sedím ve zpovědnici a poslouchám vyznání, prožívám podobné pocity jako ten otec z dnešního evangelia. A naopak když sám přicházím jako kající, cítím podobnou tíhu a vzápětí podobné uvolnění jako onen kající syn. Institut zpovědi, svátostného pokání či smíření, je jedním z nejvýraznějších prvků, do nějž církev přetavila toto podobenství a další Ježíšovy výroky na téma viny a odpuštění.

Často se mluví o krizi svátosti smíření: čím dál méně lidí chodí ke zpovědi, na západě dokonce mnozí aktivní křesťané léta přistupují ke sv. přijímání, ale zpovídají se buď jednou za rok, nebo vůbec. Je to skutečně projev krize? Pohledem teologie: hříchy odpouští Bůh – nikoli církev nebo kněz; a to na základě lítosti – nikoli vyznání ve zpovědi.

Církev jen požaduje, aby všechny těžké hříchy byly vyznány v individuální zpovědi, rozhřešení je pak potvrzením ze strany církve, že byly skutečně odpuštěny. Člověk, který se nedopouští těžkých hříchů, a těch lehkých před Bohem upřímně lituje, třeba v rámci kajícího, může přistupovat ke sv. přijímání a nejedná proti víře či předpisům.

Na druhé straně církev doporučuje častější zpověď, nejlépe pravidelnou. Výhodou je možnost pravidelné sebereflexe a podpory na cestě víry v dialogu s rozumným zpovědníkem. K tomu ovšem můžou sloužit i jiné formy pastoračního doprovázení. Nevýhodou pravidelné zpovědi je nebezpečí rutiny, snaha odškrtnout si splněnou povinnost.

Terapie patří jinam

Dříve také byla zpověď pro většinu lidí jediným prostorem, kde mohli řešit své morální, ale i vztahové či psychické problémy. Dnes mají k dispozici psychology, terapeuty, manželské poradce a další odborníky, proto tak často zpovědníky nepotřebují. Někdy je to spíš kontraproduktivní: každý kněz zná historky o psychicky nemocných či závislých, kteří očekávají od zpovědi vyléčení – ti by měli jít k psychiatrovi. Kněz by měl umět navrhnout jim jinou cestu k řešení jejich problémů.

Já doporučuji lidem, aby se rozhodli, jaký vztah zaujmou: pokud jim

ke křesťanskému životu pomáhá pravidelná zpověď, ať se drží této cesty, ale pokud možno s trvalým zpovědníkem. Pro některé je vhodná perioda velkých svátků, jednou či dvakrát za rok, kdy si mohou v souvislosti se zpovědí udělat jakousi duchovní inventuru. Někteří si rezervují svátost smíření pro situace, kdy se dopustí vážného prohřešku – proto přijdou ke zpovědi někdy až po pěti deseti letech, ale jindy dvakrát za měsíc. Vždy zůstává to základní a podstatné: aby se zpověď stala skutečným setkáním s milujícím, milosrdným Otcem.

P. Michael Martinek, SDB

*Ilustrační foto: Mojmír Malovecký/
Člověk a víra*

Je možné zpovídat se telefonicky nebo online?

Zpověď po telefonu v běžných případech možná není. Svátost smíření ("zpověď") má být totiž osobním setkáním - a oslavou - smíření člověka s Bohem, se sebou samým a se svým okolím. Vyznání hříchů, prosba za odpuštění a rozhodnutí vyjít dále po nové cestě je věc opravdu diskrétní - až intimní - a kněz jakožto prostředník je v této věci vázán přísným "zpovědním tajemstvím".

Zpověď pomocí telefonu, či podobného komunikačního prostředku vylučuje osobnost setkání a je navíc ohrožena diskrétnost - zpovědní tajemství... To ale neznamená, že zpověď musí proběhnout jen ve zpovědnici. Někteří kněží zpovídají i v přírodě, v kanceláři atd. Jde ale opět spíše o výjimky a závisí na konkrétních okolnostech...

(z www.vira.cz)

Pět částí zpovědi. Je to žaloba hříchu, ne hříšníka

1) Zpytování svědomí

Je to neustálé hodnocení své cesty, směru, porovnávání se s Kristem, s jeho dobrým plánem pro mě, obrácení mého pohledu na jeho dobrodiní a dary a zhodnocení toho, jak s nimi nakládám.

2) Lítost

Bolest ducha, zřeknutí se hříchu, předsevzetí dále nehřešit. Jsou to úkony vůle. Není nutné (a ani vždy možné), aby se lítost jako bolest ducha projevovala bolestí citovou. Žádný hřích ale nelze odpustit bez lítosti.

3) Předsevzetí

Podstatný ukazatel upřímné lítosti. Předsevzetí u těžkých hříchů:

- a) pevné - kající musí mít vůli nehřešit. Toto předsevzetí neruší ani velká obava ze znovuupadnutí do těžkého hříchu...
- b) účinné - kající chce použít vše, co se zdá nutné pro odvrácení dalšího těžkého hříchu.
- c) všeobecné - vztahuje se na všechny těžké hříchy.

4) Vyznání

Žaloba hříchu (ne hříšníka), spáchaných po křtu (od poslední zpovědi), řečená knězi kvůli odpuštění. U těžkých hříchů je vyznání nezbytné. Musí se vyznat: a) hřích vnitřní (měl jsem v úmyslu), b) hřích vnější (realizace úmyslu), c) podle počtu - alespoň přibližně, d) podle druhu, e) podle okolnosti - což mění druh a tíži..., f) pravdivě

5) Dostiučinění ("Pokání")

Dobrovolné snášení "trestu", uloženého zpovědníkem, na kompenzování nespravedlnosti, způsobené hříchy, na zabránění dalších hříchů... Účel pokání je odvetný, léčivý a ochranný. Vůle činit jej je podstatnou částí svátosti. Nelze se zpovídat, ale nechtít nově vyjít na cestu...

Lehké (všední) hříchy mohou být odpuštěny mší, přijímáním, ostatními svátostmi a svátostinami, modlitbou, lítostí, kajícími úkony, posty, almužnami, skutky lásky... Ale jejich odpuštění skrze zpověď vyniká jako nejúčinnější prostředek. Svátostná zpověď prohlubuje sebepoznání a pokoru, zasahuje mravní slabosti u kořene, čistí svědomí, posiluje vůli a boj proti nedbalosti a vlažnosti... I z psychologického hlediska není vhodnější prostředek pro přípravu na setkání s Bohem tváří v tvář (Boží soud), než právě ušní individuální zpověď, konaná před konkrétním člověkem.

(dle přednášek Jiřího Skoblíka - z www.vira.cz)

Co když nedokážu přijmout Boží odpuštění?

Vyrůstal jsem ve věřící rodině, ministroval jsem, modlil jsem se... Když se ale podívám zpět, nemůžu říct, že bych v Boha věřil. Spíš mi přijde, že jsem si víru namlouval, i když v kostele jsem se cítil dobře.

Posledních pár let se snažím Boha přijmout. Snažím se chodit do kostela, ke zpovědi, modlit se. Po jednom zážitku jsem pochopil, že problém je se mnou, ne s Bohem. Bojuji totiž s neodpuštěním vůči své osobě. Udělal jsem spoustu chyb, které si nedokážu odpustit...

Mám pocit, že nedokážu přijmout Boží lásku a odpuštění, protože si to nezasloužím. Jakmile začnu vnímat Boží blízkost, útěchu, klid, možná i naději v odpuštění, tak se zablokuji, utíkám. Mám pocit, že si odpuštění nezasloužím. Nechápu, proč by zrovna mně měl Bůh odpustit a milovat mě? Když jsem ho přece opakovaně zklamal a zklamau zas.

* * *

Mluvíte o neodpuštění sobě, které Vám brání v tom, abyste mohl být s Bohem. Máte pocit, že si Boží lásku nezasloužíte. Utíkáte. Bojíte se. Nemůžete pobrat, že by Vás Bůh mohl milovat bez podmínek. Přes všechno...

Jsme lidé, a proto nějak selžeme všichni. A on s tím počítá. A také počítá s tím, že právě skrze naše viny, selhání, nešikovnosti a slabosti máme šanci povyrůst. Říká se, že tohle všechno je jako hnojivo pro náš růst k větší lásce. Ať už k sobě nebo k druhým a možná i k Bohu. (Paradoxně bychom měli svá selhání svým způsobem milovat, protože skrze ně jsme schopni něco pochopit, nahlédnout - přestáváme být slepí...)

V té bezpodmínečnosti se jeho láska liší od té naší. Vnímá naši originalitu, na které si dal záležet tak, že nikdo není stejný jako Vy. Dívá se na Vás jakoby skrz to, co se na Vás nalepilo (protože špatné jednání není Vaše podstata, tu Vám dal krásnou a čistou), dívá se tedy na Vás ve Vaší podstatě.

Zkuste znovu najít, kým jste. Jste milovaný. Jste Boží dítě. Krásné je, že když ho přijmete za svého Otce, přítele, který Vám je nablízku, pak nemusíte hrát roli Boha Vy. Když Bůh řekne: "odpouštím Ti", jak by-

chom neměli od-
pustit i my sami
sobě? Nejsme víc
než Bůh...

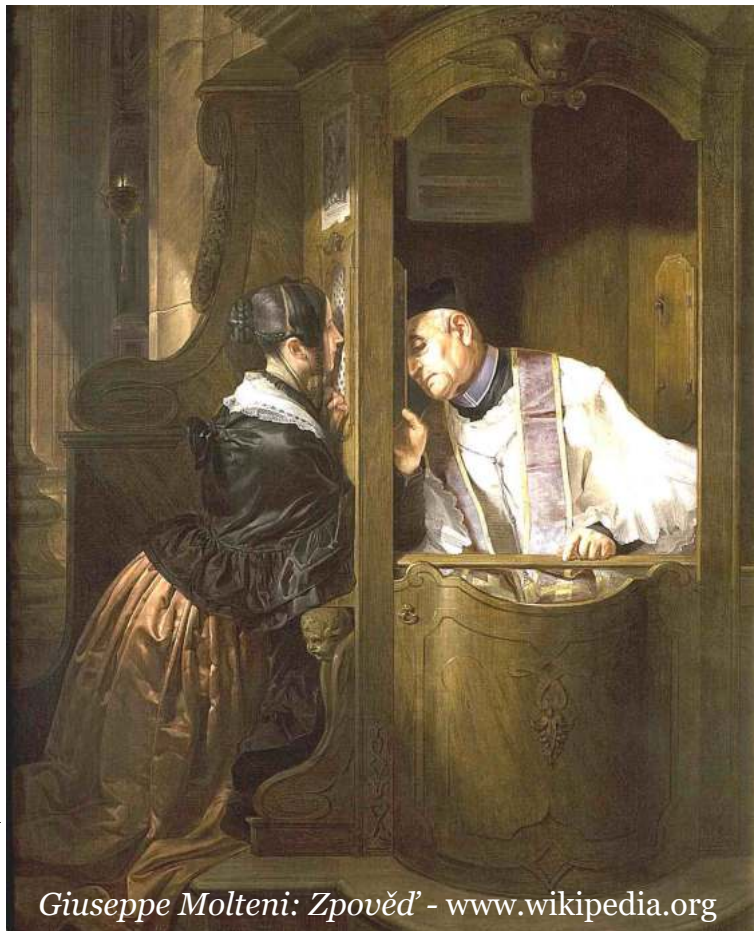
Abychom do-
kázali přijmout
to, že nám je vá-
žně odpuštěno –
a tedy není na
místě vléci své
viny dál jako
břemeno.

Boží odpuštění
sice nesmaže to,
co se stalo, ale
nechá to v histo-
rii, aby se člověk
mohl nadech-
nout, předat do
Boží ruky své
balvany a poučen
vyjít na další ces-
tu. Vyjít vybaven
zkušeností, že

tamtudy už cesta nevede. Trvá celý život, než člověk vrostle jakoby zpět
do své kůže. Boha nemůžete zklamat tím, že něco vyvedete. Mnohem
víc ho zklamete tím, kdybyste nechtěl dělat pokrok v lásce – a to i k
sobě – a trval na svých vinách jako na cejchu, který si musíte nechat. A
kvůli hrozbě selhání pak nežil svou identitu.

Vezměte proto svá selhání a strach a představte si, jak vše vkládáte
do nekonečně velkých, něžných a laskavých Božích rukou. A Bůh se
přitom nedívá na své dlaně a Vaše viny v nich, ale do Vašich očí a s ra-
dostí a úsměvem Vás vítá. Protože pro něj jste důležitý Vy a ne Vaše
hříchy. Mluvte s Bohem o tom, co Vám nejde. A on bude naslouchat.
Dovolte mu, aby Vás mohl milovat. Stačí mu v srdci otevřít dveře.

(z www.vira.cz)

Giuseppe Molteni: Zpověď - www.wikipedia.org

Mariánský květen a 45. výročí atentátu na Jana Pavla II.

"Jak v naší farnosti slavíme tento mariánský měsíc a proč je to zrovna květen?" zamýšlela jsem se. Asi se květen k Panně Marii nevíce hodí. Je plný květin, krásy a Panna Maria je tím nejkrásnějším květem celého stvoření. V naší pacovské farnosti se k ní jako každým rokem více obracíme jako k Matce čistoty, lásky a pokoje. Při májových pobožnostech zpíváme Bavorské a Loretánské litanie, které pro nás připravuje rodina Bratránkova, za což jí děkujeme.

Dne 13. května na svátek Panny Marie Fatimské jsme si připomínali její zjevení v roce 1917 v portugalské Fatimě. Tam se šestkrát zjevila malým pasáčkům – Lucii Santosové a sourozencům Františkovi a Hyacintě Martovým – a přinesla poselství obrácení, modlitby a pokoje. Krásně tyto události vyjádřili svým procítěným zpěvem v poutní fatimské písni Bratránkovi. Otec Jaroslav v promluvě zdůraznil důležitost modlitby růžence, ke kterému nás Panna Maria vybízí. Však také v naší farnosti se před každou mší svatou tuto modlitbu skupina žen modlí a scházíme se k ní i v rodinách.

Letos 13. května tomu navíc bylo právě 45 let, kdy byl na svatého Jana Pavla II. spáchán na atentát. Papež byl přesvědčen, že mu život zachránila právě Panna Maria Fatimská. Později prohlásil, že ruka Panny Marie vedla kulku tak, aby přežil. Proto náboj daroval do koryny její fatimské sochy. Atentátníkovi odpustil, dokonce ho navštívil ve věznici, a na jeho žádost mu udělil italský prezident milost.

Panna Maria ve Fatimě neukazuje cestu strachu, ale cestu obrácení a důvěry v Boží milosrdenství. Připomíná, že Boží láska je silnější než zlo a hřích. Vyzývá k modlitbě, pokání, k odpovědnosti za druhé i k modlitbě za mír. Kéž je pro nás opěrným bodem k vytváření společenství lásky a vede nás ke smíření a ke sjednocení světa v míru. Za toto jistě také jeli prosit naši farníci s P. Jaroslavem v květnu do Medžugorje, kde se podle svědectví šesti vizionářů od 24. června 1981 pravidelně zjevuje Panna Maria, Královna míru.

Poslední den v měsíci slavíme svátek Navštívení Panny Marie, na jehož zavedení má zásluhu pražský arcibiskup Jan z Jenštejna. Svátek připomíná biblickou událost, o které rozjímáme ve druhém tajemství

radostného růžence - kdy těhotná Panna Maria navštívila svou příbuznou Alžbětu, matku Jana Křtitele. Maria nesla posvěcení svému příbuznému, který se měl narodit, aby jednou působil jako předchůdce Božího Syna. Spěchá se srdcem překypujícím láskou. Láskou, která nepočká, která se chce dávat, chce sloužit.

"Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; byla naplněna Duchem a zvolala velikým hlasem: "Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod

tvého těla.... A blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána." Z vnuknutí Ducha svatého se jí dostalo poznání, že k ní přichází Matka očekávaného Mesiáše. Maria v odpověď zapěla: "Velebí má duše Pána..."

Tímto svátkem si také připomínáme Pannu Marii jako rozdatelku milostí s cílem zjednat spásu všem lidem. Ona po Boží milosti vždy toužila a ji trpělivě hledala, a to za vším, co s ní Bůh učinil. Maria je naším vzorem.

Chceme-li k Bohu, ke komu bychom nejlépe šli, ne-li k Marii? Skrze ni přišel na svět Boží Syn a skrze ni se nejsnadněji dostaneme k Bohu. V jejích slovech „Ať se mi stane podle tvého slova“ je směr i naděje pro každého z nás.

Marie Simandlová, Jetřichovec

*Papež Pavel VI.
se sestrou Lucií
ve Fátimě
dne 13. května 1967*

Marie Kottová, Pelhřimov, na mateřské

Co pro mě znamená Bůh?

Momentálně je pro mě Bůh jistota, ve které můžu být zakořeněná a která je stálá. Vím, že i když zrovna nejsem nejvzornější člověk, mám pochybnosti, nebo jsem dokonce i odmítavá, je stále při tom všem se mnou a nikdy se mě nevzdá. S rodičovstvím se mi otevřely nové výzvy ve vztahu s Bohem, které nejsou vždy jednoduché, ale zároveň díky nim více

zakouším, že jsem jeho milovaná dcera a že si můžu dovolit prostě jen být v jeho přítomnosti, bez nějaké své větší iniciativy.

Jak se moje víra vyvíjela a jak se dnes projevuje v mém životě?

Přestože jsem byla k víře automaticky vedená odmalička, musela jsem se sama dostat z dětské představy o Bohu k tomu, čemu věřím dnes. Nejvíce mě ovlivňovalo, když jsem viděla radostnou a živou víru ve společenstvích, na různých akcích nebo seminářích. Zažívala jsem a zjišťovala, že to není jen o chození do kostela nebo o opakování naučených modliteb, ale že můžu hmatatelně cítit Boha ve všech jeho osobách. Zároveň se snažím obklopovat lidmi, kteří mě svým běžným životem ve víře inspirují, obohacují a povzbuzují.

Jak vnímám církev?

Všímám si, že církev pomalu prochází proměnou. Začínají se v ní více otevírat témata, která by nedávno ještě nepřicházela v úvahu a postupně se začíná přizpůsobovat dnešní době. Velkou zásluhu na tom určitě mají poslední dva papežové, kteří svým postojem a otevřeností doslova lámou ledy. I přesto ve mně ale slovo "církev" stále vyvolává institucionální dojem, vybavuje se mi pod ním totiž podoba některých jejích představitelů nebo postupů, se kterými se ne vždy úplně ztotožňuji. Snažím se proto na církev nahlížet spíš jako na společenství věřících, které je mi ve víře zázemím a oporou. (tk)

Svátost smíření – opětovné ponoření do vod Jordánu

Když Jan Křtitel křtil Ježíše v Jordánu, řekl kněžím, že on křtí vodou, ale přichází Ježíš, který bude křtít lidi Duchem svatým (J 1,19-34). Skrze křest dostáváme nový život v Kristu. Nejsme ale bezchybní a často se necháme chytit do nástrah hříchu. Ježíš nám dává novou milost – svátost smíření.

S Bohem nás smiřuje už křest. Proč potřebujeme i svátost smíření?

Křest nás sice vyprošťuje z moci hříchu a smrti a uvádí nás do nového života Božích dětí, ale neosvobozuje nás od lidské slabosti a náklonnosti ke hříchu. Proto se potřebujeme zas a znovu usmiřovat s Bohem. To, že můžeme vždy začít znovu, je jednou z největších milostí.

Co znamená pokání?

Pokání je náprava spáchaného bezpráví. Není tedy pouze záležitostí rozumu, mělo by se projevit ve skutcích lásky. Pokání není sebeobviňování nebo sebesmrkačství, má nás osvobozovat a povzbuzovat k novému začátku a správnému jednání.

Kdo může odpouštět hříchy?

Jedině Bůh. Ježíš tuto službu předal apoštolům, ti poté biskupům a kněžím. Proto je při zpovědi nezbytné vyznat hříchy tváří v tvář.

Z čeho se skládá svátost smíření?

Před svátostí by mělo dojít k osobní přípravě - zpytování svědomí. Můžeme si připravit vyznání hříchů, ke kterému nám mohou pomoci zpovědní zrcadla. Samotná zpověď začíná znamením kříže. Pak vyznáme své hříchy a upřímně jich litujeme, čímž je odevzdáme Bohu. Kněz nám může pomoci najít nějaký klíč ke zlepšení a zadá pokání, které vykonáme co nejdříve. Zpověď je ukončena udělením pokání, skrze nějž nám Bůh odpustí hříchy. Svátost smíření vyžaduje určitou dávku sebepřekonání, protože není jednoduché „obnažit“ před někým všechny své chyby. Ale i to je součást uzdravujícího procesu, který je obrovskou Boží milostí a ke kterému nás Bůh vřele zve. (mn)

Charita nabízí 540 pomůcek. Nejčastějšími jsou polohovací lůžka a pomocníci pro lepší dýchání

Charita Pelhřimov provozuje půjčovnu kompenzačních pomůcek na třech pracovištích – v Pelhřimově, v Pacově a v Kamenici nad Lipou (více viz žlutý rámeček na další stránce).

Pomáháme lidem po úrazech, v rekonvalescenci i těm, kteří dlouhodobě bojují s nemocí. Díky zapůjčeným pomůckám mohou klienti lépe zvládat běžné denní činnosti a zůstat co nejdéle ve svém domácím prostředí. Pomůcky zároveň výrazně usnadňují péči jejich rodinám.

Zapůjčení nabízíme jak krátkodobě, tak i bez časového omezení. Klientům poskytujeme také odborné poradenství – pomůžeme s výběrem, vysvětlíme správné používání a poradíme, na které pomůcky mají nárok ze zdravotního pojištění a jak je získat.

Na všech třech pracovištích máme aktuálně více než 540 pomůcek. Ty nejvíce využívané se postupně opotřebovávají, a proto je průběžně obnovujeme. V roce 2025 jsme pořídili 17 nových pomůcek a 18 již nevyhovujících vyřadili. Nové vybavení financujeme z vlastních zdrojů i díky podpoře dárců, nadací a Tříkrálové sbírky.

Mezi nejčastěji poptávané pomůcky patří elektrická polohovací lůžka, která lze snadno rozložit a přemístit do domácnosti. Druhou nejvíce půjčovanou pomůckou jsou kyslíkové koncentrátory (oxygénátory), schopné vyrobit až 5 litrů kyslíku za minutu. Pomáhají klientům s plicními obtížemi a jsou hojně využívány také klienty naší domácí hospicové péče.

K často půjčovaným pomůckám patří nízká i vysoká chodítka s podpůrnou deskou, invalidní a toaletní vozíky, aktivní antidekubitní matrace, polohovací pomůcky do lůžka nebo pomůcky do koupelny a další. Díky podpoře dárců jsme letos mohli snížit cenu výpůjčného pro dětské hospicové klienty na 50 %. Pro klienty v intenzivním hospicovém režimu zůstávají pomůcky nadále zdarma.

Praktické informace o půjčovnách

1) pracoviště Pelhřimov

Solní 1814, 393 01 Pelhřimov
vedoucí půjčovny: Petra Marynets,
DiS. tel.: 607 776 944
e-mail: kp@pelhrimov.charita.cz

Provozní doba

úterý 12:00–16:00

pátek 8:00–12:00

2) pracoviště Pacov

náměstí Svobody 2, 395 01 Pacov
pracovnice půjčovny: Pavla Kočí
tel.: 731 257 923
e-mail: pavla.koci@pelhrimov.charita.cz

Provozní doba

pondělí 8:00–12:00

čtvrtek 12:00–16:00

3) pracoviště Kamenice nad Lipou

nám. Husovo 94, 394 70 Kamenice nad
Lipou
pracovnice půjčovny: Mgr. Ilona
Fedrová tel.: 733 755 837, 731 402 983
e-mail: ilona.fedrova@pelhrimov.charita.cz

Provozní doba

pondělí 12:00–16:00

středa 8:00–12:00

Příběhy z půjčovny kompenzačních pomůcek

Kompenzační pomůcky nejčastěji slouží v domácnostech klientů, kde jim usnadňují denní pohyb i běžné činnosti v období po úrazu, v nemoci nebo ve vyšším věku. Pomáhají jim ale i na cestách – k lékařům, na úřady nebo za jejich zájmy. A občas se s nimi vydají i za hranice.

Jedním z takových příběhů je cesta přenosného oxygenátoru, který doprovodil naši klientku na dvoutýdenní ozdravný pobyt do Itálie. Pro ženu s chronickým onemocněním byl přístroj klíčový, aby mohla vůbec vycestovat. Pobyt jí natolik prospěl, že si po návratu hned rezervovala pomůcku na další cestu. Týden před plánovaným odjezdem nám však smutně volala, že se její zdravotní stav zhoršil a lékař jí další dlouhou cestu už nedoporučil.

K moři se díky naší půjčovně dostal i transportní invalidní vozík. Obrátil se na nás zoufalý manžel ženy, která si zlomila nohu pouhý týden před plánovanou dovolenou. Zatímco paní se už smířila s tím, že nikam nepojedou, její manžel hledal řešení. Transportní vozík nakonec plně vyhověl jejich potřebám – a dovolená u moře se mohla uskutečnit.

Karla Bradáčová, Petra Marynets

Jarní sbírka potravin pomohla lidem v regionu

Jarní sbírka potravin, která se uskutečnila 25. dubna 2026, opět ukázala ochotu lidí pomáhat. Dobrovolníky Charity Pelhřimov bylo možné během dne potkat v prodejnách Kaufland a Billa v Pelhřimově a v Penny v Kamenici nad Lipou, kde se sbírka konala až do 18 hodin.

Potraviny získané během sbírky poslouží k podpoře lidí z našeho regionu, kteří se ocitli v obtížné životní situaci.

Velké poděkování patří všem dobrovolníkům, kteří se do sbírky zapojili – v obchodech i na skladech Charity Pelhřimov a v Kamenici nad Lipou. Děkujeme také hasičům z Proseče pod Křemešníkem a profesionálním hasičům z Kamenice nad Lipou za jejich pomoc.

Poděkování však patří především všem nakupujícím, kteří se do sbírky zapojili a svým darem podpořili dobrou věc. (kb)

Česká republika: Celkem sbírka v celé republice vynesla 623 tun potravin a drogistického zboží - potraviny tvořily 559 tun.

SBÍRKA POTRAVIN

25. DUBNA

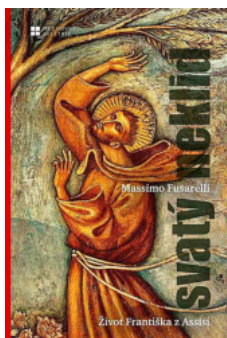
Celkem jste darovali :

2836 KG

potravin a drogerie pro lidi v nouzi

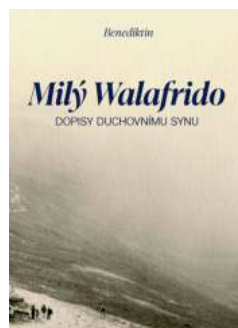
BILLA , Pelhřimov	667 kg
Kaufland, Pelhřimov	1 358 kg
PENNY Market, Kamenice n. L	811 kg

 Charita Pelhřimov

Kniha Massima Fusarelliho, 121. nástupce sv. Františka z Assisi (tedy nejvyššího představeného františkánů), nabízí nový pohled na život tohoto světce. Na Františkově příběhu plném neklidného hledání vidíme sílu evangelia, které má moc prokvasit život a skrze něj pak ovlivnit dějiny. Fusarelli sleduje cestu od syna kupce až poté, kdy dotýčný Bohu „vystavil bianco šek“.

Pilířem 365 meditací amerického františkána Richarda Rohra jsou slova: „Musíme zklamat, padnout, vrhnout se do samotného jádra tajemství naší existence, jinak nemáme šanci najít svou pravou cestu.“ Autor totiž vychází z předpokladu, že skutečnou celost a svatost lze najít jen díky určitému utrpení či odevzdání. Rohr se těchto temných věcí či zranění dotýká přímo, ale zároveň hojivě.

Anonymní „Benediktin“ v této knize formou 42 dopisů promlouvá ke svému duchovnímu synu. Dopisy jsou plné povzbuzení k modlitbě i praktických duchovních rad v různých situacích, s nimiž se „Walafrido“ potýká. Autor zde čerpá z deseti letí duchovní četby Písma, Otců i novějších duchovních autorů. Za jednu z nejúčinnějších zbraní duchovního boje považuje modlitbu růžence.

Kniha přináší ucelený soubor kázání a zamyšlení z „covidových“ Velikonoc roku 2020. Jednotlivá zastavení, původně přenášena on-line z prázdného kostela Nejsvětějšího Salvátora, reflektují nejvýznamnější křesťanské svátky i s ohledem na dobu koronavirové pandemie. Na pozadí aktuální situace připomíná Halík i hlubší rány - upozorňuje i na krizi církve či problémy politického populismu.

Nedávno jsme tomto v časopise měli příspěvek o tom, zda mladí rozumí mši. P. Petr Káňa loni na Letní škole liturgiky hovořil mj. o tom, že není třeba dělat mši pro mladé zábavnější, spíš jim pomoci pochopit její význam. Razí tři zásady: mluvit otevřeně o své víře a důvodech naděje, vychovávat příkladem a vzdělávat v liturgii a významu mše.

A téma navazující na první video: Je správné nutit 15leté děti chodit do kostela? P. Vojtěch Kodet hned zkraje říká: není správné NIKOHO nutit do kostela. Ani marnotratného syna nikdo nenutil, ať se vrátí domů. Záznam vrcholí vzpomínkou, jak jako dítě viděl otce modlit se před svatostánkem. „A v tu chvíli jsem pochopil, že můj táta skutečně mluví s živým Ježíšem,“ říká.

Trio Mandili jsou ženy z Gruzie, které natáčejí naživo na mobil vícehlasé písně, nanejvýš s doprovodem třístrunného nástroje panduri. Mnohdy sáhnou i do repertoáru křesťanských skladeb (a to nejen gruzínských). V tomto případě zpívají modlitbu pro válkou zmítanou Ukrajinu, pro níž založili také charitativní organizaci.

Tip na pouť: františkánské stopy v Bechyni – naše diecéze

Bechyně nabízí řadu lákadel, ale jedním z nejfotogeničtějších pohledů je ten ze zahrad bývalého františkánského kláštera na „duhový“ most s kuriózním souběhem silnice a železnice. Původní sídlo řádu na skále nad Lužnicí z konce 13. století zbořili husité, ale na konci 15. století byl areál obnoven, a to tak mistrně, že obsahuje nejvíce sklípkových kleneb v Česku. Klášter se dává za vzor souladu mezi církví a šlechtou (rod Šternberků).

Klášterní kostel Nanebevzetí Panny Marie zázračně odolal řádění za Třicetileté války. Když jeden z vojáků na kříž hodil kámen, ten se odrazil a udeřil ho tak, že „víc mrtvý než živý z kláštera byl vyveden“. Jiný voják sťal hlavu sošce Panny Marie, aby vzápětí padl do mdlob. Po probrání ji žádal o odpuštění. A nejkurióznější příběh koluje o sošce Piety - vojáci ji třikrát vhodili do ohně, ale ona z něj pokaždé sama vyskočila. Na toto konto se tu pak udála řada uzdravení.

Řeholníci tu působili do Akce K, po roce 1989 už se sem nevrátili. Chátrající objekt nabídli před 10 lety k prodeji (za 18 milionů). Naštěstí se nakonec kraj, město a biskupství s řádem dohodli, že z prodeje sejde a veřejnosti přístupný areál bude spravovat nadační fond. (hm)

Soutěž: poznejte fotku z našeho vikariátu

Minulou fotku Veroniky Tománkové Dryjové, **kapli v Dubovícih** (vlevo), do uzávěrky tohoto čísla neuhodl nikdo.

Tipy na foto vpravo posílejte **do 19. 6.** na mazanec@centrum.cz nebo na WhatsApp (775 269 206).

Výherce obdrží jako dárek knihu od Matice křemešnické, které tímto patří poděkování.

